ב״ה
עָלון לְיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל
שַׁבָּת פָּרָשַׁת כִּי תֵצֵא תשפ״ה
גִּלָּיון 320

הולך בתום

לִשְׁקֹעַ בַּתּוֹרָה

כְּבָר נִכְנַסְנוּ לְ**חֹדֶשׁ אֱלוּל**, הַחֹדֶשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ בְּשָׂדֶה. מַהִי **הָעֲבוֹדָה שֶׁלָּנוּ** בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל? בַּחֲסִידוּת מֻסְבָּר שֶׁבַּחֹדֶשׁ אֱלוּל מִתְעוֹרְרוֹת אֵצֶל הקב"ה **י"ג מִדּוֹת הָרַחֲמִים**. הקב"ה מְרַחֵם עָלֵינוּ מְאוֹד – אֲפִלּוּ אִם אֲנַחְנוּ **לֹא רְאוּיִים לְכָךְ**.

אִם בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל מִתְעוֹרְרוֹת י"ג מִדּוֹת הָרַחֲמִים שֶׁל ה' – מַתְאִים לַחְשֹׁב **אֵיזֶה עוֹד דְּבָרִים אֲנַחְנוּ מַכִּירִים** בְּמִסְפַּר 13. בְּכָל יוֹם לִפְנֵי תְּחִלַּת הַתְּפִלָּה, אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים שֶׁאֶפְשָׁר לִדְרֹשׁ אֶת הַתּוֹרָה **בְּ13 מִדּוֹת-דְּרָכִים.**

גַּם חֹדֶשׁ אֱלוּל וְגַם לְמוּד הַתּוֹרָה **שַׁיָּכִים לְמִסְפַּר 13.** אִם כֵּן, חֹדֶשׁ אֱלוּל הוּא הַחֹדֶשׁ הַמַּתְאִים בְּיוֹתֵר **לְהַשְׁקִיעַ בַּתּוֹרָה**, וְלִהְיוֹת **שְׁקוּעִים** בָּהּ.

זוֹ גַּם הַדֶּרֶךְ הַכִּי טוֹבָה לַעֲשׂוֹת אֶת **הָעֲבוֹדָה הַמְיֻחֶדֶת** שֶׁל חֹדֶשׁ אֱלוּל - **לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה**, וּלְהִטָּהֵר וּלְהִתְכּוֹנֵן לְחֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי – **לִלְמֹד תּוֹרָה כְּכָל יְכָלְתֵּנוּ.**

שֶׁנִּזְכֶּה לִשְׁקֹעַ בַּתּוֹרָה!

על פי התוועדות של הרב גינזבורג
בראש חדש אלול השנה

שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!

עֹשֶׂה וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ

כַּאֲשֶׁר אָדָם לוֹמֵד בְּבֵיתוֹ, אַף עַל פִּי שֶׁהוּא לֹא טוֹרֵחַ לָלֶכֶת לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, הוּא מְקַבֵּל שָׂכָר עַל הַלִּמּוּד.

אָמְנָם יֶשְׁנָהּ מַעֲלָה גְּדוֹלָה יוֹתֵר בְּלִמּוּד בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ וְאַף עַל הַהֲלִיכָה לְבֵית הַמִּדְרָשׁ מְקַבְּלִים שָׂכָר, אֲבָל גַּם אִם הוּא לֹא לוֹמֵד בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ הוּא מְקַבֵּל שָׂכָר עַל הַלִּמּוּד עַצְמוֹ.

על פי פרקי אבות פרק ה' משנה י"ד

הָעָלון יו"ל ע"י יְשִׁיבַת **תֹּם וָדַעַת** בְּרַאשׁוּת הָרַב יִצְחָק גִּינְזְבּוּרְג / holechbetom@gmail.com

סִפּוּר חֲסִידִי

רַבִּי יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב | יוֹם הַהִלּוּלָא – ח' אֱלוּל הי"ח

אַחַת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, הַבַּעַל שֵׁם טוֹב עָשָׂה עֲלִיַּת נְשָׁמָה. הוּא עָלָה לְמַעְלָה וְרָאָה שֶׁהַשָּׂטָן שָׂמֵחַ מְאוֹד שֶׁהוּא מַצְלִיחַ לִגְזֹר גְּזֵרוֹת רָעוֹת עַל הַיְּהוּדִים לַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה.

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב נִבְהַל, וְרָצָה לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרוֹת שֶׁהַשָּׂטָן גָּזַר, וּבְשָׁבִיל זֶה הוּא הִתְאַמֵּץ וְנִכְנַס לַהֵיכָל שֶׁבּוֹ יוֹשֵׁב הַמָּשִׁיחַ וְלוֹמֵד תּוֹרָה עִם הַצַּדִּיקִים.

כְּשֶׁהוּא הָיָה שָׁם הוּא שָׁאַל אֶת הַמָּשִׁיחַ: "מָתַי אַתָּה עוֹמֵד כְּבָר לָבוֹא?" וְהַמָּשִׁיחַ עָנָה לוֹ: "כְּשֶׁתְּתַפְרְסֵם תּוֹרָה שֶׁלְּךָ – תּוֹרַת הַחֲסִידוּת – בָּעוֹלָם."

כְּשֶׁאֲנַחְנוּ נַעֲבֹד וּנְפַרְסֵם אֶת תּוֹרַת הַחֲסִידוּת בָּעוֹלָם, יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַדְּבָרִים הַלֹּא טוֹבִים, וְהַמָּשִׁיחַ יִתְגַּלֶּה וְיִגְאַל אוֹתָנוּ גְּאֻלָּה נִצְחִית.

על פי כתר שם טוב אות א'

> הוּא פָּנָה אֶת הַמָּשִׁיחַ: "מָתַי אַתָּה עוֹמֵד לָבוֹא?"

שְׁאֵלוֹת הַשָּׁבוּעַ

1. מַהִי דֶּרֶךְ הַתְּשׁוּבָה הֲכִי טוֹבָה בֶּאֱלוּל?
2. מָתַי מָשִׁיחַ יִתְגַּלֶּה בָּעוֹלָם?

אֶת הַתְּשׁוּבוֹת, בְּנוֹסָף לִכְתֹּבֶת בָּהּ אַתֶּם גָּרִים, יֵשׁ לִשְׁלוֹחַ בְּהוֹדָעָה לְמִסְפָּר **0565-768-054**, אוֹ לַדּוֹאַ"ל שֶׁל הָעָלוֹן. בְּעֶזְרַת ה', פַּעַם בְּחֹדֶשׁ תִּתְקַיֵּם הַגְרָלָה (בְּכָל שָׁבוּעַ צוֹבְרִים כַּרְטִיס נוֹסָף) עַל **מִשְׁחַק קָפְּסָא**, בֵּין הַפּוֹתְרִים נָכוֹנָה.

הַמּוֹכָה מֵהַחֹדֶשׁ שָׁעָבַר: יוֹסֵף וַיִּסְבְּלוּם

בְּדִיחַת קֶרֶשׁ

יוֹסֵף: "אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַרְדֵּם אַחֲרֵי כּוֹס קָפֶה".
יִצְחָק: "אֶצְלִי זֶה בְּדִיּוּק הָפוּךְ, אֲנִי לֹא יָכוֹל לִשְׁתּוֹת קָפֶה אַחֲרֵי שֶׁאֲנִי נִרְדָּם".

הַשָּׁלִיחַ מְקַבֵּץ לְכָבוֹד הַדֶּרֶךְ הַנֶּלֶךְ אוֹרִי חֵן וַאֲתֶם מַסְגִּיעִים

רַ'מוּסְקֶה' עַל הַפֶּרֶשׁ

פֶּרֶק ה'

תַּקְצִיר: ר' יַעְנְקֶל הָלַךְ כְּהוֹרָאַת אִשְׁתּוֹ אֶל הַצַּדִּיק, הַצַּדִּיק בֵּרַךְ אֶת ר' יַעְנְקֶל שֶׁאַחַד הַסּוּסִים יִהְיֶה לְפוּרִים וְהַשֵּׁנִי יִהְיֶה לְפֶסַח. וְאָכֵן, כְּ'בִּרְכַּת' הַצַּדִּיק אֶחָד הַסּוּסִים מֵת לִפְנֵי פּוּרִים וְהַשֵּׁנִי לִפְנֵי פֶּסַח...

ר' יַעְנְקֶל הִגִּיעַ אֶל הַצַּדִּיק וְסִפֵּר לוֹ בִּבְכִי אֶת כָּל קוֹרֹתָיו.

אַל תִּדְאַג, אָמַר הַצַּדִּיק לְר' יַעְנְקֶל, קַח אֶת מַקֵּל הַנְּדוּדִים וְתַתְחִיל לְקַבֵּץ נְדָבוֹת. בְּקָרוֹב אַתָּה תִּהְיֶה חוֹכֵר.

ר' יַעְנְקֶל מִצַּד אֶחָד לֹא הֵבִין אֶת דִּבְרֵי הָרַבִּי, "הֲרֵי לָמָּה לִי לְקַבֵּץ נְדָבוֹת? הֲרֵי כָּל חַיַּי עָבַדְתִּי בְּזֵעַת אַפַּי" חָשַׁב לְעַצְמוֹ.

אַךְ מִצַּד שֵׁנִי ר' יַעְנְקֶל הָיָה שָׂמֵחַ עַל הַבְּשׂוֹרָה הַטּוֹבָה. הֲרֵי הָרַבִּי הִבְטִיחַ שֶׁבְּקָרוֹב יִהְיֶה חוֹכֵר, וְאִלּוּ חוֹכֵר זוֹ דַּוְקָא פַּרְנָסָה דֵּי טוֹבָה.

ר' יַעְנְקֶל אָמְנָם תָּמָה מְאֹד אַךְ לֹא הֵעֵז לִשְׁאֹל אֶת הָרַבִּי, כֵּיצַד מִקְבָּצָן הוּא יִהְפֹּךְ לְחוֹכֵר?

◆

עוֹד בְּאוֹתוֹ הַלַּיְלָה יָצָא ר' יַעְנְקֶל מִבֵּיתוֹ עִם מַקֵּל נְדוּדִים בְּיָדוֹ, וְתַרְמִיל עַל כְּתֵפוֹ.

ר' יַעְנְקֶל הָלַךְ לָעֲיָרוֹת קְצָת יוֹתֵר מֻרְחָקוֹת, הוּא לֹא רָצָה לְהִסְתּוֹבֵב בָּעֲיָרָה שֶׁלּוֹ כְּדֵי שֶׁאֲנָשִׁים לֹא יַזְהוּ אוֹתוֹ.

וְכָךְ נָדַד ר' יַעְנְקֶל עַל פְּנֵי עֲיָרוֹת וְקִבֵּץ פְּרוּטָה לִפְרוּטָה עַד אֲשֶׁר יָצָלִיחַ לְהַשִּׂיג סְכוּם שֶׁיַּסְפִּיק לַחֲתִיכַת לֶחֶם לוֹ לְאִשְׁתּוֹ וְלִילָדָיו.

הֶמְשֵׁךְ יָבוֹא אי"ה

מִסְפָּרִים מְעֻנְיָנִים

123

בְּמִזְמוֹר "לְדָוִד, ה' אוֹרִי וְיִשְׁעִי". בַּמִּזְמוֹר הַזֶּה דָּוִד הַמֶּלֶךְ מִתְפַּלֵּל: "וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבֵי סְבִיבוֹתָי" – שֶׁאֲנִי אֲנַצֵּחַ אֶת הָאוֹיְבִים שֶׁלִּי.

חִדֵּשׁ אֱלוּל אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים אֶת הַמִּזְמוֹר "לְדָוִד, ה' אוֹרִי וְיִשְׁעִי". בַּמִּזְמוֹר הַזֶּה דָּוִד הַמֶּלֶךְ מִתְפַּלֵּל: "וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבֵי סְבִיבוֹתָי" – שֶׁאֲנִי אֲנַצֵּחַ אֶת הָאוֹיְבִים שֶׁלִּי.

הַמִּלִּים "**עַל אֹיְבַי**" (123) שָׁווֹת בְּדִיּוּק לַמִּלָּה "**מִלְחָמָה**". מִכָּךְ נִלְמַד שֶׁבַּמִּלְחָמָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַרְגִּישׁ שֶׁמִּי שֶׁאֲנַחְנוּ נִלְחָמִים בּוֹ הוּא לֹא סְתָם "מַפְרִיעַ" לָנוּ, אֶלָּא הוּא מַמָּשׁ אוֹיֵב שֶׁלָּנוּ.

על פי הספר עמודיה שבעה דברים, ראשון לפרשת כי תצא

פֶּרֶק שִׁירָה:
עַנְנֵי כָּבוֹד

עַנְנֵי כָּבוֹד אוֹמְרִים: אַף בְּרִי יַטְרִיחַ עָב יָפִיץ עֲנַן אוֹרוֹ:

איוב לז יא

אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר שֶׁעַנְנֵי **הַכָּבוֹד** הָיוּ הַרְגָּשָׁה שֶׁל **כָּבוֹד** בֵּין הָאֲנָשִׁים, כֻּלָּם **כִּבְּדוּ** אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי.

כָּתוּב שֶׁעַנְנֵי הַכָּבוֹד הָיוּ בִּזְכוּת אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, אַהֲרֹן הָיָה 'אוֹהֵב שָׁלוֹם וְרוֹדֵף שָׁלוֹם'.

אַהֲרֹן הָיָה דּוֹאֵג לְכָךְ שֶׁיִּשְׂרֶה שָׁלוֹם בֵּין כֻּלָּם, וְכֻלָּם **יְכַבְּדוּ** אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְלָכֵן בִּזְכוּת אַהֲרֹן הָיוּ עַנְנֵי **הַכָּבוֹד**.

על פי הספר שלשה כתרים, עמוד רנו

סַנְנֵי

הַכָּבוֹד הָיוּ תּוֹפָעָה נִסִּית וּמְיֻחֶדֶת שֶׁה' נָתַן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בִּזְמַן שֶׁהָלְכוּ בַּמִּדְבָּר לְאַחַר יְצִיאַת מִצְרַיִם. לֹא מְדֻבָּר בַּעֲנָנִים רְגִילִים, אֶלָּא בְּמַעֲטֶפֶת רוּחָנִית שֶׁפָּעֲלָה אַף בַּגַּשְׁמִיּוּת וְהִקִּיפָה אֶת הָעָם מִכָּל הַכִּוּוּנִים.

לְפִי מִדְרָשֵׁי חַז"ל, הָיוּ שִׁבְעָה עֲנָנִים: אַרְבָּעָה עֲנָנִים שֶׁהִקִּיפוּ אֶת הַמַּחֲנֶה מֵאַרְבַּעַת צְדָדָיו, עֲנָנִים אֵלּוּ שָׁמְרוּ עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי הַנְּחָשִׁים וְהָעַקְרַבִּים, וְאַף כִּבְּסוּ אֶת בִּגְדֵיהֶם; עָנָן אֶחָד הָיָה מֵעַל הַמַּחֲנֶה, עָנָן זֶה סִפֵּק צֵל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל; עָנָן נוֹסָף שֶׁהָיָה מִתַּחַת לְרַגְלֵיהֶם, כְּדֵי שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יֵלְכוּ יְחֵפִים עַל אַדְמַת הַמִּדְבָּר; וְעוֹד אֶחָד שֶׁהָלַךְ קְדִימָה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי לְיַשֵּׁר אֶת הַדֶּרֶךְ לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בִּזְכוּת עַנְנֵי הַכָּבוֹד, הִרְגִּישׁ הָעָם תָּמִיד מוּגָן עַל יְדֵי הַהַשְׁגָּחָה הַיְשִׁירָה שֶׁל ה'.

הַיְדַעְתֶּם?

עַנְנֵי הַכָּבוֹד הָיוּ בִּזְכוּת אַהֲרֹן – מְיֻד כַּאֲשֶׁר אַהֲרֹן נִפְטַר הָעֲנָנִים נֶעֶלְמוּ.

